

[Tinning]

nære, sagde man: nej, nej, hvorfor skulle det det, det blev da ikke nødvendigt.

Nu i dag kan vi så høre, at alle lige pludselig siger, at der er nogle problemer, det er ikke så godt, for det kan ikke lade sig gøre. Ja men det har aldrig kunnet lade sig gøre. Det, der nu er sket, er bare, at de problemer, der hele tiden har ligget i ordningen, har vokset sig så store, at man synes, det er decideret pinligt f. eks. at bruge 160 mill. kr. i 1981 uden at få noget som helst ud af det med hensyn til det samlede antal praktikpladser.

Vi har tidligere peget på, at hvis det var sådan, at man ville fremskaffe praktikpladser, så kunne man fra lovgivningsmagtens side tage initiativ til at bruge en del af de pladser, som allerede er der, og som allerede er godkendt. Det er klart, at partiet venstre til stadighed lukker øjnene for, at de egentlig er der.

Det er også klart, at vi indtil nu ikke har fået noget som helst, der kunne minde om noget præcist, at vide om, hvad det er, den socialdemokratiske regering går og pusler med af omlægninger. Jeg har mine tvivl om, hvorvidt det skulle være et egentligt påbud eller noget i den stil. Mon ikke vi vil se en eller anden form for tilskudsordning? Kan man ikke lokke på den ene måde, kan man jo prøve at lokke på den anden måde. Det plejer at være filosofien i de forskellige tilskudsordninger for de private arbejdsgivere, som sædvanligvis viser sig ikke at slå til.

Med hensyn til nogle af de andre punkter, som er nævnt i beslutningsforslag nr. B 43, synes vi nok, at det, der er nævnt i punkt 6, at vi nu må have en hurtig udvidelse af kapaciteten, og at vi må have en mere fleksibel skoletid og en forhøjelse af klassekvotienterne osv., faktisk er ret vanskeligt at forestille sig gennemført. F. eks. har man inden for Jern og Metal og HK i fællesfagsundervisningen allerede i dag en klassekvotient på 24. Forestiller man sig, at det er forsvarligt at banke den op til 25, 26, 27 eller hvad? Og hvad har man tænkt sig at gøre med værkstederne på de tekniske skoler? Der er det faktisk sådan, at hvis der står et vist antal drejebænke eller noget andet, så er det ikke altid, der er plads til endnu én i vindueskarmen, eller hvor man i øvrigt har tænkt sig at bringe den.

Det ville selvfølgelig ikke ligne os at kommentere hele tre beslutningsforslag uden også at sige noget positivt. Jeg vil da godt sige til sidst med hensyn til punkt 4 i beslutningsforslag nr. B 43 om, at antallet af lære- og praktikpladser i eksisterende offentlige produktionsvirksomheder og koncessionerede virksomheder skal søges forøget, at vi er enige i den del af det, der handler om praktikpladser, og vi er faktisk enige i to tredjedele af de eksempler, venstre nævner, nemlig dels Danmarks Radio, dels DSB. Vi har ikke nogen synderlig politisk interesse i at få lavet flere praktikpladser på værkstederne inden for forsvaret.

Hans Jørgen Holm (V):

Min statistik over, hvad partierne har tilkendegivet vedrørende de tre forslag, viser jo ikke nogen drønende tilslutning. De to første forslag, nr. B 34 og nr. B 37, har fået positive bemærkninger fra centrum-demokraterne og fra fremskridtspartiet. Ellers må jeg sige, at det har været ret så negativt.

Til nr. B 43 er der en mere nuanceret holdning. Det går lige fra det positive til, at man er enig i hensigten, men ellers ikke har mange positive bemærkninger.

Med hensyn til undervisningsministerens spørgsmål og kommentarer til vort forslag vil jeg godt sige, at det, der skinner igennem undervisningsministerens holdning til alle tre forslag, er den meget klare og erkendte holdning, at EFG er det eneste rigtige, og at det overhovedet ikke skal laves om. Det er måske det sidste, jeg er mest betænkelig ved.

Det er blevet sagt gentagne gange, at vi er imod EFG-uddannelserne, men det er ikke rigtigt. Vi kan ikke undvære EFG-uddannelserne, og efter vor opfattelse kan vi heller ikke undvære mesterlæren eller væsentlige dele af de ting, som mesterlæren giver, bl. a. den praktiske indgang til de faglige uddannelser. Det giver EFG ikke mulighed for. Jeg mener, det er væsentligt for store grupper af unge mennesker, at der er denne praktiske mulighed. Vi mener også, det er væsentligt, at der er et mesteransvar for oplæringen. Det giver EFG heller ikke. Vi mener også, at det er rigtigt med en afprøvning af færdighederne, inden man forlader systemet.

Hvis socialdemokratiet ville være villigt til at erkende, at der er nogle kvaliteter ved me-